

האג'נדה החברתית, המלחמה וזהו

דיון רציני של "פורום האופניים"

מנטה. צומת נחשון. יום שני. אימון אופניים באמצע השבוע מחייב השכמה מוקדמת. היום, אחרי 50 ק"מ מהירים, נראה שאנשים לא ממהרים. נכנסים לקפה. יש משהו בפרלמנט האופניים הזה אחרי אימון. יושבים. מנתחים את הביצועים. מתלהבים. מדברים על אופניים, נסיעות לחו"ל, תחרויות. עדי נוסע לתחרות בגרמניה. חייב לעשות קריטריון כדי להישאר בסגל האולימפי. מאחלים בהצלחה. אני בוחן את עדי וחושב איך האיש הזה הפך בזמן קצר יחסית לאחת מדמויות המפתח בענף האופניים. דמות שמעריכים.

מלחמה. היום הדיון בענייני אופניים קצר. מדברים מלחמה. שלומי שואל את קובי: 'מה אתה יכול להגיד לנו על המלחמה'. שלומי איש עסקים בתחום הרכב. נחשב איש שמאל מובהק, ממארגני ההפגנות הגדולות של השמאל בעבר והיום אני מבין שהוא תומך באין ברירה במלחמה. יש בו היסוס. הוא מחפש חיזוקים מקובי. עיתונאי. רוכב האופניים הטוב ביותר מקרב העיתונאים בארץ. מכור לשני הגלגלים. יש לו יכולת ניתוח טובה. ובכלל יש לו דעה ברורה כמעט בכל עניין. הוא טוען שבעוד קרב אנחנו לא יכולים להשיג יותר וצריך עכשיו לתחזק את הלחימה ולהצליח במישור המדיני. שלומי נראה קשוב. משתכנע בקלות. האמת שהמחשבות שלי בכלל בעניין אחר. מהרהר. אני שומע את שי אומר להראל שיש ירידה משמעותית במכירות אצלם ושואל איך בענף האופניים. הראל מספר שבימים הראשונים של המלחמה היתה ירידה ועכשיו ברוב הסניפים התייצבו המכירות. שי מנכ"ל דינמי של חברת תמרוקים מקומית והראל שותף בכיר ברשת חנויות אופניים. יקי, קצין האימון לכושר של אחת מזרועות הביטחון וליאור טייס מסוקים. יושבים ומקשיבים.

רגע של שקט. כולם לוקחים אוויר בזמנית. 'הלכה לנו האג'נדה החברתית'. אני זורק. מה? כולם מסתכלים עלי. מה זה קשור לעניין? מין אמירה של מה אתה מפריע בכלל. 'הלכה לנו האג'נדה החברתית' אני חוזר על דבריי. החברה לא נראים מרוצים שאני משנה נושא ועוד מתעקש. 'מתי היתה בכלל אג'נדה חברתית במדינה הזאת' ליאור זורק. 'בבחירות' אני עונה בעצב. רק בבחירות. המלחמה הזאת רק מוכיחה שחייבים להשקיע בחברה ובחוסן החברתי-קהילתי, ותראו איך כולם יתעלמו מהצורך הזה ויתרחקו ממנו כמו מאש. היה לנו כבר מין ראש ממשלה חברתי. עכשיו הוא שר הביטחון. שלומי דווקא מחזק אותי. 'תראו, הוא צודק. כמה חודשים דיברו דיבורים חברתיים. המלחמות האלה מחזירות את נושא הביטחון לראש סדר העדיפות ותשכחו מחינוך, מרווחה, מפנאי וכל השאר. איתן, נראה לי שאתם אנשי החברה, יכולים לרדת למקלטים. לא נראה לי בכלל שישמיעו לכם צפירת הרגעה לצאת מהמקלטים ולהרים ראש'. הוא מתלהב. 'תראה, לפני זמן מה אנשי הביטחון דיברו על עיראק ואחר כך עברו לאיראן. עכשיו יש להם את איראן ליד הבית. מה

הם צריכים יותר. כל המשאבים הולכים לביטחון. הלכה האג'נדה החברתית. אתה צודק'...

ליאור מתערב בשיחה. 'הצבא בנוי ליום המלחמה. בתקציבים, בכוח אדם, בכלי מלחמה ולוגיסטיקה. אתה לא יכול לבנות צבא לימי שלום. זה עולה כסף והרבה כסף. במצב שלנו אין מה לעשות'. 'תראה' אני אומר לו 'כל נושא פניני האזרחים מנוהל על ידי גופים וולונטריים בתקציבי תרומות מחו"ל. אין משרד ממשלתי שלקח אחריות על טיפול באזרחים. לטפל באזרחים זה לא חלק ממלחמה. את זה לא צריך להכין במשך השנים. ותאמין לי אילן, זה לא שווה יותר ממכמה מטוסי קרב אצלך בבסיס. חוסן של אוכלוסייה, של אזרחים, לא נבנה רק מצדקת המלחמה, אלא גם מדרך הטיפול בצרכים האמיתיים של האזרחים לפני מלחמה, בתוך המלחמה וגם אחריה', אני אומר. יקי מתערב. 'תראה אותנו החברה הדתיים. כיפות סרוגות. החינוך שלנו הרבה יותר מוקפד ויותר ערכי ותראה את החברה שלנו בצבא, הרבה יותר נכונים ומאמינים. החינוך חשוב. הפוליטיקאים רק אוהבים לדבר על חינוך אבל לא להשקיע בו. האדם הוא שעושה את החברה. מי שלא משקיע באדם מקבל חברה מהססת שנדה עם הרוח לפי מצב הרוח התקשורת'. 'תבינו' אומר שי, 'זה לא רק צרכים של אנשים, זו גם פוליטיקה של אליטות. האליטה של הביטחון. האליטה של הכלכלה. שלכל אחת תקופת שפע משלה. אתם החברתיים רק עומדים בתור, אבל התור אף פעם לא מגיע אליכם. אתם תיהנו תמיד רק משאריות המצפון של האליטות האחרות. אני מבטיח לך שאלוף או פקיד בכיר במשרד הביטחון יציג עכשיו צורך ל-300 מיליון ש"ח לאיזה נושא, אך אחד לא יתווכח איתו בכלל. אם איש רווחה או חינוך יציג דרישה בסכום דומה לילדי הצפון הוא יקבל אולי 3-4 מיליון ש"ח. אין לכם לאנשי החינוך והחברה כוח להוציא לפועל דרישות, אפילו הן צודקות'.

'אני מאמין שהמדינה צריכה לקחת אחריות לאזרחיה', שלומי מתערב שוב. 'אולי סוף סוף הם מבינים שכל עניין ההפרטה הלך רחוק מידי. אולי באוצר יבינו שיש דברים שהם נכסים חברתיים שחשובים לחברה בשלום, ממש כמו שהצבא הוא נכס שבונים לשעת חירום. צריך שיהיה כוח ארגוני חברתי ולא לכל דבר יצטרפו את הכוח הלוגיסטי של משרד הביטחון'. ואוהו, איזה דיון. שכחנו מהאופניים. מהכאבים. שכחנו מהזיעה. כולם להוטים. אני נזכר בתמונה אחרת. דיון אחר. לא יודע למה נזכרתי. אולי בגלל לבנון. אולי בגלל הוויכוח. לבנון. כפר סיל. תאג"ד של גדוד תותחנים יושב על גבעה רמה מעל בירות. התותחנים רועמים. אנחנו יושבים על הגבעה הצופה ובוחנים את הפגזים הנופלים לפנינו. מתווכחים מה נכון ומה לא. מה צודק ומה לא. אנשי ימין ושמאל. רגע מתווכחים, רגע נלחמים. ממש באותו הלהט. גם היום רגע רוכבים ונותנים בראש. רגע מתווכחים. ליאור ויקי עוזבים. חייבים לרוץ לעבודה. 'מתי האימון הבא' שלומי שואל. 'מחר. קריטריום בשוהם. נתראה'.

תבט דרומי

>>

איתן מזרחי
מא"ז דרום

"המלחמה הזו
הוכיחה שחייבים
להשקיע בחברה
ובחוסן
החברתי-קהילתי,
אבל אני בטוח
שכולם יתעלמו
מך..."

